

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2014. gada 6. janvārī

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Aija Branta, tiesneši Kaspars Balodis un Uldis Ķinis,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto Didža Azandas (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 230/2013),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu:

1.1. atzīt likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 8. panta pirmo teikumu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 105. pantam un noteikt, ka apstrīdētā norma zaudē spēku ar 2015. gada 1. janvāri;

1.2. noteikt, ka iepriekšējo īpašnieku vai valdītāju noslēgtie beztermiņa īres līgumi var tikt izbeigti, pēc analogijas piemērojot Civillikuma 2166. pantu.

2. Apstrīdētā norma noteic:

„Ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi.”

3. Satversmes tiesas likuma 19.² pants citastarp noteic, ka konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura

uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Konstitucionālo sūdzību var iesniegt tikai tad, ja ir izmantotas visas iespējas aizstāvēt minētās tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem (sūdzība augstākai institūcijai vai augstākai amatpersonai, sūdzība vai prasības pieteikums vispārējās jurisdikcijas tiesai u.c.) vai arī tādu nav.

No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs, pamatojoties uz 2006. gada 4. septembra pirkuma līgumu, ir īpašnieks denacionalizētam namīpašumam Rīgā, Gaujas ielā 43.

Apstrīdētā norma paredzot to, ka iepriekšējā valdītāja noslēgtie īres līgumi ir saistoši mājas īpašniekam, neatkarīgi no šo līgumu termiņa. Tādējādi izveidojoties „piespiedu īres” attiecības uz nenoteiktu laiku, kas esot apgrūtinājums Pieteikuma iesniedzēja īpašuma tiesībām. Proti, Pieteikuma iesniedzējs vairākas īpašnieka tiesības nevarot īstenot, jo to izpildei nepieciešama īrnieka piekrišana. Turklāt īpašniekam nepienākoties kompensācija.

Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu.

4. Vienlaikus Satversmes tiesas likums noteic, ka lieta ierosināma tikai tad, ja pieteikums atbilst arī prasībām, ko pieteikumam izvirza šā likuma 18. pants.

Pieteikumā ir sniegts lietas faktisko apstākļu izklāsts, pieteikuma juridiskais pamatojums, kā arī norādīts prasījums Satversmes tiesai.

Līdz ar to pieteikums atbilst prasībām, kas konstitucionālajai sūdzībai noteiktas Satversmes tiesas likuma 19.² pantā, kā arī citām prasībām, ko pieteikumam paredz Satversmes tiesas likums.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

n o l ē m a :

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu „Par likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 8. panta pirmā teikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam” pēc Didža Azandas pieteikuma (pieteikums Nr. 230/2013).

2. Uzaicināt institūciju, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Saeimu – līdz 2014. gada 6. martam iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstu ar lietas faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 2. kolēģijas priekšsēdētāja

A. Branta